

[Boligministeren]

nu måtte være, og så får ejeren kun det, der bliver tilbage. Det vil i praksis betyde, at den pågældende kommune måtte aflevere sin lejeindtægt til investeringsfonden og kun kunne få det, der var igen, når investeringsfonden havde afholdt sine udgifter. Derfor vil en kommune ikke på denne måde kunne tømme Grundejernes Investeringsfond. Der er i det hele taget ikke rigtig nogen, der kan tømme Grundejernes Investeringsfond på grund af det her, fordi disse lån går ind foran andre lån. Vi kan vende tilbage til det i udvalgsarbejdet.

Hr. Mølgaards betragtninger var mere af principiel art, og jeg skal ikke forsøge at argumentere imod.

Jeg var glad for, at hr. Fogh Rasmussen var noget mere forsonlig i denne omgang af debatten, og jeg skal sige, at de ting, som hr. Fogh Rasmussen var inde på, skal vi da tage op og diskutere i udvalget.

Hr. Wilhjem kom ind på nogle principielle ting, trak nogle linjer tilbage og sagde, at dengang vi lavede byfornyelsesloven, var vi enige om, at vi løste ikke kapitaliseringsproblemet, sådan som det meget rigtigt blev beskrevet af hr. Wilhjem. Hr. Wilhjem har også på et tidligere tidspunkt sagt: hvorfor ikke nu, hvor man ikke kunne få den byfornyelseslov, som man allerhelst kunne tænke sig fra regeringen, prøve at skaffe et eller andet flertal for det, som regeringen gerne ville, hvorfor ikke nu, hvor den anden lov alligevel ikke blev ført igennem, lave én, der så kunne overvinde til efter et valg? Ja, indtil flere vintre, formentlig. Det er da rigtigt, at det er en reel problemstilling, men dér har regeringens standpunkt været, at for det første vil vi altså ikke ligge og lave aftaler med varierende flertal for denne forligsperiode. På områder, som er væsentlige for vores forligspartier, skal vi tage hensyn til hinanden. Det er det ene. Det andet er, at vi ønsker at have den byfornyelseslov med dens ekspropriationsbestemmelser, og hvad der måtte være i den, liggende uændret, og vi vil have den vedtaget uændret efter et valg. Når vi har de bestemmelser, som er i den lov, vi har vedtaget, og som er væsentlige, i land, så kan vi se, hvordan vi kommer videre, og med hvem vi kommer videre, men det er den tids problem.

Hr. Wilhjem talte endvidere om, at vi også havde et problem omkring huslejeudvik-

lingen for genhusede, idet hr. Wilhjem mindede om, at da man dengang havde sagt: »Ja men folk, der bliver sanerede, vil ikke kunne klare den høje husleje selv under de rimelige finansieringsbestemmelser, vi nu gennemfører«, svarede vi i foråret: »Lad os vente, til det sker, for det første år er der tale om en uændret leje, og så stiger den med 20 pct.«. Nu siger hr. Wilhjem, at det var noget, vi sagde dengang for ikke at komme i klemme på forskellig vis parlamentarisk, men all right, nu kom lovforslaget ikke igennem dengang, så hvorfor ikke løse det problem nu? Dertil er at sige først og fremmest, at det er et statsfinansielt problem. Det er også et spørgsmål om huslejeniveau, et spørgsmål om fordeling, og vi skønner ikke, at der er nogen muligheder for at få løst det problem nu, ikke hvis vi skal holde os til det nuværende parlamentariske flertal og til det ansvar, vi føler vi har over for statsfinansierne.

Endelig var der lejeforhøjelserne. Man drøftede i forbindelse med byfornyelseslovforslaget, hvem der skal have dem, når til sin tid disse lån var tilbagebetalt. Dér sagde vi: all right, det er et problem, som opstår frem i tiden, og vi vil ikke tage det ind i diskussionen nu. Men hele tiden gjaldt det, at alle disse ting, inklusive de 2 gange 5 kr., var det, vi ganske ærligt kaldte for lokkemad. Det var noget, vi måtte betale for at få byfornyelsesloven igennem.

Hertil siger hr. Wilhjem: nu har vi ikke fået byfornyelsesloven igennem, hvorfor så stadig bruge den lokkemad? Dertil er kun at sige til hr. Wilhjem, at disse ting er – ud over at jeg personlig mener, at de er sagligt velmotiverede – fortsat lokkemad, men jeg har blot brugt den samme lokkemad på den samme fiskekrog, men kastet snøren ud i en anden dam. Den nye dam, jeg har kastet den ud i, er den dam, hvori de socialdemokratiske fisk svømmer sammen med forligspartiernes. Det er klart, at de ting, der spiller en rolle for venstre og konservative, også spiller en rolle for kristeligt folkeparti, for centrum-demokraterne og for de radikale. Det, der er sket, er, at vi har sagt: hvad spiller en rolle for os? Det spiller en rolle for os at få udgangslejen sat ned gennem en ny finansieringsordning i saneringsområderne. Det har vi fået, og så har vi betalt. Vi har brugt lokkemaden til at få noget andet. Men de har bidt på krogen, og vi har fået noget for det.